

Publicerad 2011-02-28 16:05 av Göran Hansson

Om det lilla i det stora

Stjärnstatus

Jag tittar upp mot stjärnorna
en natt av förväntan
och långt upp i det mörka tänds så ljuset
som gnistrande paljetter.
Jag känner mig vidunderlig,
men ändå ensam i det tysta.
Nu framträder plejaderna
som sju stjärnor aldrig förr -

Så långt borta är de flesta
att de nästan inte syns,
men man anar att de blinkar
som stjärnor ofta gör.
Och faller sedan någon
med stjärnstoff likt en svans,
då önskar man en evighet av
stund och liv som denna.

Så slocknar på min himmel
stjärnorna,
för i rymdens tid
är det natt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran Hansson med Poeter.se id #32815 innehar upphovsrätten